

[Justitsministeren]

som en generel indfaldsvinkel til den problematik, hr. Glønborg var inde på.

Jeg vil understrege, at det jo rent faktisk er sådan i dag, at statsamtet inddrager de personer, som har en sådan kontakt til barnet, at de har et tæt kendskab til barnets opvækst, til barnets hidtidige vilkår og til den afdøde forældremyndighedsindehavers ønsker for barnets opvækst i fremtiden. Hvis indehaveren af forældremyndigheden på en eller anden måde har tilkendegivet ønske om, at nogle bestemte personer skal inddrages i forbindelse med vurderingen af, hvem der skal have forældremyndigheden, vil statsamtet som absolut hovedregel inddrage de pågældende, inden der træffes afgørelse om placering af forældremyndigheden. Sådan er det rent faktisk i dag.

Både hr. Frank Jensen og fru Ebba Strange, og jeg tror også andre, bad om, at det materiale, der er tilvejebragt i Civilretsdirektoratet, bliver oversendt til udvalget og kan indgå i de overvejelser, Folketingets Retsudvalg skal foretage i forbindelse med behandlingen af forslaget. Det vil jeg selvfølgelig gerne bidrage til.

Hr. Glønborg var også inde på det spørgsmål, jeg havde lejlighed til at besvare over for fru Inger Stilling Pedersen, og som jo var udgangspunktet for den undersøgelse, Civilretsdirektoratet har igangsat omkring advokaternes rolle i denne sammenhæng. Jeg vil da godt gentage det, jeg også sagde i mit indledende indlæg: at det kun i få tilfælde har vist sig nødvendigt at tillægge advokater forældremyndigheden over børn. Det betyder ikke – og sådan tolkede jeg heller ikke den konservative ordfører, hr. John Vinthers indlæg – at det så er et problem, vi slet ikke skal beskæftige os med, men det er for ligesom at få sat det ind i den rigtige ramme.

Hertil skal føjes, at advokaternes opgave som indehaver af forældremyndigheden jo er at arbejde for, at barnet bliver placeret i egen familie, plejefamilie eller andetsteds, og i øvrigt selvfølgelig at varetage barnets juridiske interesser.

Derimod indebærer den forældremyndighed, som tillægges, ikke, at advokaten har barnet eller børnene boende hos sig. Især når det gælder mindre børn vil advokaten ofte i samarbejde med kommunen og andre myndigheder arbejde hen imod en ordening, hvorefter forældremyndigheden ved aftale, som i øvrigt skal

godkendes, kan overføres til en person eller et ægtepar, hos hvem barnet kan opfores. Når Kristeligt Folkeparti derfor i bemærkningerne til lovforslaget nævner et eksempel på en advokat, der var tillagt forældremyndigheden over 12 børn, er der altså ikke tale om, at de 12 børn boede hos advokaten.

Hele dette problemområde vil jo, som jeg også var inde på i mit første indlæg, være genstand for yderligere forhandlinger med kommunerne. Jeg finder det naturligt, at en række af de problemer, der kan være også i tilknytning til Kristeligt Folkepartis forslag, drøftes, men også ses i lyset af det lovforslag, som jeg tidligere har bebudet at regeringen og socialministeren vil fremsætte i slutningen af dette år eller i begyndelsen af det kommende år, som jeg har forstået at der kan blive tale om.

Glønborg (KRF):

For at gå løs på det sidste allerførst: Nej, havde den pågældende advokat endda bare haft børnene boende, så skulle han nok sørge for at få gjort noget ved sagen.

Det, det drejer sig om, er jo netop, at det er en advokat eller en anden, der sidder med et ansvar for at finde en varig løsning på forældrespørgsmålet for et barns vedkommende. Advokaten har det sikkert meget godt – jeg ved ikke, hvad han får i honorar for at være midlertidig forældremyndighedsindehaver – og der er nogle professionelle plejeforældre, som får deres vederlag for at passe barnet osv., så de voksnes tarv er nok rimeligt varetaget med den ordening, som kan fungere sådan i årevis.

Det, vi har ønsket med vort forslag, er at forbedre barnets muligheder for at nå frem til en varig løsning forældremæssigt. Når et barn har mistet sine egne forældre, må det være en simpel barneret at få et par andre forældre, og derfor synes vi, at der skal arbejdes med sagen. Det ville i det mindste blive mere tydeligt, hvis man ville gennemføre det forslag, vi har fremsat. Jeg forstår godt, at man siger, at alt er såre vel. Det er også det nemmeste at sige, at det er, som det skal være, og at vi har de love, vi skal have.

Jeg må vende mig imod justitsministerens udlægning af den målsætning, Kristeligt Folkeparti har med forslaget. Vi har ikke tilkendegivet, og jeg synes absolut heller ikke, det fremgår af bemærkningerne eller af forslagets